

ОРГАНІЗОВАНОЮ СИЛОЮ РОБІТНИКИ МОЖУТЬ УСЕ ВИБОРТИ, ЩО ЇМ ЛИШЕ ПОТРІБНО

Ми відрі не вступимось, доки міська рада не заявит, що вона зробила в справі негайної допомоги безробітним—заявила безробітні при облозі будинку міської ради.

Едмонтон, Алта.

На 8 червня вечером відбулося масове віче безробітних на Маркет Сквер в Едмонтоні. На агаданім вічу вирішили, щоб продемонструвати того вечера до міської управи, яка саме тоді мала засідання. Безробітні вирішили післати свою делегацію на засідання міської ради.

Безробітні прийшли перед двері міського будинку й чекали, доки не поприходять міські радні та мейор Долгес. Вони не сподівалися, що безробітні придуть домагається праці або повного втримання й не були на це приготовані. Робітники заступили хідники й вулицю, що не було куди проїхати автомі і переходити пішо. Прийшла поліція і почала проганяти робітників із хідника, щоб було куди переходити. Робітники не хотіли вступитись, почали кричати на поліцію і показувати на свої жолудки, що вони хочуть їсти.

Тов. Арборі, член комітету безробітних, сказав кілька слів до робітників, щоб дали прохід на хіднику, так робітники зробили. Делегація пішла на засідання міської ради. Робітників більше не впустили, окрім делегації. Делегація пішла досередини, тоді поліція замкнула двері. Випіт один товариш з делегації і заявив, що пани кажуть, що цю справу будуть обговорювати й дадуть своє рішення. Робітники закричали в один голос:

— Ми відрі не вступимось доти, доки міська рада не заявит, що вона зробила в справі негайної допомоги безробітним.

Робітників дальше кричали, що хочуть їсти. Домагаються, щоб їм завтра дали їсти і приміщення на спання. Делегат повернувся на засідання міської ради зі заявою робітників. Робітники вдрге заступили хідник, поліція проганяла робітників і почала трчати. Робітники голодні розлучені потиену наперед на поліцію, поліція почала втікати досередини. Один з полісменів зачупався і впа.

Поперед панська преса проголосила, що пани годяться дати один міл тикет на день за 15 центів на їду, а 25 центів на спання і за те робітники мали б два дні в тиждень працювати. Припадає 40 центів на день допомогти. За два дні праці \$2.40 і таку допомогу хотіли дати давні робітникам.

Промовці говорили, щоб робітники на такі пропозиції не годилися, а домагалися праці або повного втримання, а за скебську платню не йшли до ро-

боти і домагалися за свою працю койнійної платні. Делегація поставила протест проти такої допомоги безробітним.

Тоді забрав слово алдермен Гібс, робітничий фейкер, зрадник робітничої класи. Пан Гібс почав говорити, що досить буде робітникам по 40 центів на день. Радні дискутували над тою справою і один з них зробив внесок, щоб дати безробітним два міли на день і спання.

Внесок перейшов і пани під напором робітників мусли згодитися дати два рази на день їсти і заплатити спання.

На 9 червня мали почати реґіструвати робітників. Пани вадрили, що робітники мають ешду і можуть здобути те, що робітникам належить і згодилися дати робітникам на якийсь час оту мізерну допомогу.

Та ми не повинні бути задоволені з тієї допомоги і сидіти тихо. Ми повинні організуватися і спільно боротися за таке життя, яке робітничій класі належить. Ми спільною силою добудемо те, що нам потрібно до життя.

Безробітних на мітингу на Маркет Сквер було поверх 4 тисячі.

Робкор.

НЕСВІДОМИХ РОБІТНИКІВ ВТАГУВАТИ В РОЗГІН КЛАСОВИХ БОЇВ

Форт Вільям, Онт.

Важко живеться зараз безробітним. Щодня йдуть бої за працю або повним втриманням. Меншими то більшими гуртами помітно робітників по вулицях індустріальних і фермерських міст, вони спільно обговорюють це питання масового виголоджування, спільно обмірковують, як би то вийти побідно з тієї боротьби з класовим ворогом.

Трапляється ще число таких робітників, що у своїй невідомості заляють шину за сучасне масове безробіття й виголоджування робітничої класи не на панівну класу, класу вискувачів, а шукають виновників поміж собою. Це говорять ті, що завжди тримаються самі здалеку від класових боїв, чекать, аж хтось інший подасть їм те краще для їх життя.

Таких робітників треба освідомлювати й задігувати їх у розгар класової боротьби. Не можна їх оставити збоку вигольних боїв.

Робітник.

У бій за працю або повне утримання!

1,500 БЕЗРОБІТНИХ В КЕЛГАРИ ЗАЯВИЛИ, ЩО ВОНИ НЕ ДАДУТЬ СЕБЕ ДАЛИ МОРИТИ ГОЛОДОМ

Безробітні не могли довше голодувати, розійшлись по ресторанах і їли на кошти міської ради.

Келгари, Алта.

Дня 11 червня 1,500 безробітних взяло участь в масовій демонстрації на знак підтримки вивезеної делегації до провінціального парламенту в Едмонтоні в домагаання негайної допомоги для всіх безробітних, безріжний наміє замешкання, бо тутешні міські власти видають мізерну допомогу тим, які окажуть посвідок, що перебували не менше один-два роки в цій місцевості. Робиться це для того, щоб розбити солідарність єдиного фронту безробітних.

Демонстрація була дуже боюва. В другій годині пополуудні почали безробітні заповняти площу названу самими безробітними Ред Сквер і зараз відбули величавий масовий мітинг, на якому промовляло ряд промовців під головуванням Брандлеса. Промовцями були: Софія Шейні, Брей, Лок і Фарбей, які гостро питували уряд Бенета з його політикою виголоджування широких мас безробітних.

Опісля почалась демонстрація вулицями міста з численними нашоми, як:

Робітники світа, обороняйте одинок пролетарську країну, де немає безробіття, РадСоюз! Негайна допомога всім безробітним! Молоко для наших дітей по школах! Проч із мошкуч! Асекюрація для безробітних контом держави! Вступайте в члени компартії і до ВЮЛ!

Побачивши силу Товариства Безробітних, яке зараз нараховує около 800 членів в Келгарі, поліція дала дозвіл демонструвати містом, чого вперед не було. Зараз і міська рада обговорює на своїх засіданнях

зростає безробіття. В міській раді в пару радних дейборитів, які ніби "домагаються", щоб в цій справі "цось" зробити, але безробітні вже переконалися на таких "приятелях" і не дадуться звести. Жолудок довго дурити себе не дав, він вимагав не обіцянки, а їсти. Безробітні йдуть тільки за провідом Воркере Юніті Ліг і компартії.

Демонстрація відбулась 11 червня для підтримки своїх домагаєнь до провінціального парламенту. На 12 червня делегація повернула з нічим; повернула з обіцянкою, що "цось буде зробитися в цій справі". Безробітні вислухали звіт делегації, а що довше голодні не могли бути, то розійшлись містом по ресторанах їсти на кошт міста.

Результат був той, що зараз 4 безробітних було арештовано. Безробітні вечером обступили ситі гол і домагались винустити арештованих, заскочивши несприготовану поліцію. Поліція погасила світло й за пару мінут зібралась та вийшла зустрічати безробітних клубами по головах. Кількох безробітних в серйозно побитих.

А в той сам час ходять слухи, що в Едмонтоні почалися розрухи безробітних і в Келгарі вислано військом для здушення руху безробітних.

На тому мітингу схвалено слідуючі протестні резолюції, які заслано до міністерства юстиції в Оттаві, Онт.:

ПРОТЕСТНА РЕЗОЛЮЦІЯ ПРОТИ ГОЛОДУЮЧОГО ЗАРЕШТОВАНОГО ЗАРЕШТОВАНОГО РОБІТНИКА В МОНТРЕАЛІ.

Тому, що судова лава присягалах судав при суді Кінг Бенч в Монреалі винесла вердикт "вини" напроти Д. Каштана, Д. Чармерса, Філіпа Рі-

чарда, Фреда Роза й Томи Миллера, оскаржених о "підбурювання", коли вони говорили на вічу безробітних в Лейбор Темпл в Монреалі 19 счня; тому, що зміст їхньої промови складався виключно з домагаєнь до безробітних за з пропозицій влаштувати в їхнісі пізніші дні демонстрації, що супроводжувала б делегацію, яка в міській салі предломила б слідуючі домагаання:

Праці або удержання в сумі \$25 в тиждень для конатих; Заборона виводити безробітних з несплаченні ренту; Безплатна транспортція, одяга й книжок для шкільних дітей безробітних;

тому, що свідчення поліції різнісхані на розправі та складалися з фальшивих знань, яких ніхто з промовців ніколи не говорив;

тому, що кількох безробітних присутних на тім вічу свідчили, що промовці обговорювали тільки "повише сказані домагаання та пропозиції влаштування майбутньої демонстрації і заперечали брехню поліції;

тому, що судді присягали цілковито не узгодили свідчення безробітних а прихилилися до брехливих свідчень поліції;

тому, що влада боїться організованої сили безробітних, які начислюють 70,000 в Монреалі і є доведені фактично до голоду, й тому влада намісє зробиша "фрейм-ап" на цих віці робітників, як це показалося на розправі;

Цей масовий мітинг при участі 1,500 робітників в Келгарі, Алта, відбули робітниками 11 червня 1931 року, домагаєтьс негайного і безумовного звільнення повних п'ятьох робітників.

ПРОТЕСТНА РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ ЗАРЕШТОВАНИХ 20 РОБІТНИКІВ У ВЕНКУВЕР.

Тому, що на масовім мітингу на 10 червня в Венкувер заарештовано двадцятьох безробітних, які зішлись разом, щоб обговорити допомогу для голодних і виснажених робітників та жадани звільнення безробітного робітника Алена МекКюена, Кемпбела, що привисється їм як одинокій їхній "злочин", за який їх арештовано, 1,500 безробітних міста Келгари, Алта, зібраних 11 червня, домагаються негайного і безумовного звільнення двадцятьох заарештованих робітників, як також негайного приминення депортаційних кроків проти Кемпбела.

Клод Брандл, голова віча, Дірін, секретар віча. Подав до "УРВ" Робкор.

НЕ НАКЛАДАТИ РУК НА ВЛАСНЕ ЖИТТЯ! У БІЙ ЗА ПРАЦЮ АБО ПОВНЕ ВТРИМАННЯ!

Порт Коаборн, Онт.

Тутешня місцевість невелика, а безробітних в тут чимало. Так і видно залюднені вулиці міста обдертими, напів нагими безробітними. Голодні вони до агину, жебрають за хлібом і сірниками, щоб розпалити вогонь і загриті тієї кашки. Місто не дає ніякої запомогти, безробітні не йдуть боротьбою за право на працю й життя.

Недавнр, на 8 червня, трапився тут такий випадок: Степан Лизуник, що був вже понад 3 роки безробітним, не міг вже довше стерпіти морення його голодом, втощився в каналі Веланд. Отой баєрбітний похолодів аз села Сороки, повіту Бучач. Мав 48 років життя, в Канаді вже 18 років, був самий релігійний.

Доробився за насильного капіталістичного ладу. До таког "дорібку" довела вже не одного класу шансуквачів. От і

зараз Канадою править горстка багатів на чолі з Бенетом. Той самий Бенет приобіщав ще перед виборами зліквідувати безробіття й звести добробут. Так він і зробив. Завів добробут, та не для робітників, а для тих, що присягались до працюючої класи, сеуть з неї останні краплі сили й здоров'я. Бенет зменшив податок доходовий капіталістів Канади, унесь тягар економічної кризи завалив на робітничу класу.

Усе це бачуть робітники і незаможні фермери і шораз більше пристають до вивольного робітничого руху. Правда, є чимало таких, що невідомі класової боротьби й втікють перед нею. А нам треба памити вже, що не бовістами самих себе наладнаємо наше життя, а це гострішими класовими боями. Нап шлях повним бути на фронті класової боротьби. Свій.

СУДІЄ 'ПРАВЕДНИЙ', ЧОМУ НЕ СПРОСТОВУЄШ БРЕХНІВ В "УКРАЇНСЬКОМУ ГОЛОСІ"?

"Укр. Голос" з 27 травня 1931 р. вмістив новинку під наголовком "Застригав маму, брата і братову дочку". В новинці оповідалося, як Юсиф Михалевич, фермер з Едвана, Алта, 19 травня застрелив свою маму, брата, братову дочку, а наредці писалося таке:

"Судді кажуть, що Михалевич мав зі своєю родиною часті сварки через комунізм, сам він був завзятим читачем "Фармерського Життя", і можливо є, що на тім таї прийшло до трагедії".

Розумна людина бачить, що такий спосіб писання — є вмісне ісклєнінське фабрикування брехні, мета якого — впоити в людєй думку, що всякі мордерства — це дію рух або комуністів, або комуністичної пропаганди. Це було пов'орення провокаційної брехні про вбивство Усїшкним дружини й дітей Стойка.

Коли повилася ця новинка в "Укр. Голосі", ми заглянули в адресар передплатників "Фарм. Життя" вмісє й побачили, що Юсиф Михалевич ніколи передплатником "Фармерського Життя" не був.

Ми тоді досадино передрукували з "Укр. Голосу" першу частину тої новинки про подію в Едвана, Алта, під тим самим наголовком, що й в "Укр. Голосі" і тільки змісїли "Фармерського Життя" поставили "Укр. Голос". Навісєли "Укр. Голосові" його власну медішину. "Укр. Голос" мовчав, бо бачив, що то дуже не смачне.

Аж ось бачимо в "Укр. Голосі" з 17 червня "спростування" п. и. "Правда про Михалевича" що його написав Н. В. Гавинчук, "як оден з судаві "коронер джюрі", що "від проведом коронера д-ра Лавфорда перепроваджує справу на місї" і виявила, що в родині Михалевичів — "домашнє непорозуміння було лише задля вікту. Вони часто сперечалися, що невідповідний вік".

Даві цей один з "коронер джюрі" каже, що він, тобто Н. В. Гавинчук, читав книжку Масарика "Сїтгову резолюцію", потім оповідає, що в басє є більшовицька саля, а наредці дає нас "московськими наймитами, що ви-

думують рікні сплетні і неправдині речі".

Ага, паночку! Не подобається вам сплетні? Коли вам справді не подобається сплетні, то чому ви, як один з "коронер джюрі", не спростували брехні "Укр. Голосу"? Адаже ж "Укр. Голос" писав:

"Михалевич мав зі своєю родиною часті сварки через комунізм".

Тепер "коронер джюрі" і ви один з них, виявила, що "домашнє непорозуміння було лише задля вікту". Чи вік і комунізм — то одно й те саме? Ану по шановний один з джюрі, скажіть, коли ви послідовним Масарика й любите правду, чому ви не спростуєте брехні "Укр. Голосу"? Адаже ж добре знаєте, що в цьому випадку ми тільки звязли того самого кия, який "Укр. Голос" хотів відарити комунізм та "Фармерське Життя" і відарити ним його. Але бачимо, що кінець того кия дістав аж одного з "коронер джюрі". Хіба ми цьому винні?

Чи не належить ви, добродію, до тих єсудів, на яких "Укр. Голос" покладається у своїй новинці з 27 травня?

УСЯ НАДІЯ НА ПРАЦЮ ЗГОРЛА...

Су Лукавт, Онт.

В тутешньому місті зростає безробіття з кожним днем. Дотепер усе дурили робітників, що дістануть роботу в трачці, зараз і дурити вже дали немає чим. Власник трачки усе говорив безробітним прийти і-го то на 15-го. І так що місяця дурив він безробітних від першого до п'ятнадцятого, а безробітні вірили в оту обіцянку.

Та на 8 червня вже немає чим дурити далі безробітних, бо трачка згоріла. Відки взявся вогонь, важко взнати.

Безробітний.

БЕЗРОБІТНІ ДЕМОНСТРУВАЛИ НІЧЧЮ ДО СИТІ ГОЛ В САСКАТУНІ, САСК.

Саскатун, Саск.

На 7 червня розголошено масове віче на Маркет Сквер о 7.15 год. вечером. На вічу промовляв Т. С. Форкін. По промові вибрано делегацію, яка мала предложити домагаання безробітних міській раді.

Безробітні вирушили в похід. Их було поверх 700. Багато пішло остеров, але також голодні, но чогось то ще боятьс.

На ці домагаання "батьки" міста дали відповідь на папері, яку відчитав чїф поліції перед демонстрантами.

Слід зазначити, що коло ситі гол було присутних около дві тисячі безробітних.

У своїй заяві міська рада дала свою "опінію", що для англо-саксонів "ми даємо й даватимемо допомогу. Для жонатих дається по трохи роботи і реліф (який був скасований).

Для чужинців не дасть міська рада нічого, тут включено нежонатих англійців. Для них повинні давати допомогу домініанський і провінціальный уряди.

По відчитанню цей "заяви" чїф поліції заявив, щоб робітники розійшлись з-під ситі гол. Радні боялись, виходити. Чїф поліції це "порадив" тоже не демонструвати, бо все одно нічого не дістануть.

Безробітні не відходили і домагались, щоб мейор міста виїшов перед них і сказав, що думає зробити міська влада з тим жахливим положенням безробітних. Серед безробітних атмосфера напружена. Вся поліція майже коло ситі гол. Відтак безробітні починають співати Інтернаціонал, Червоний Прапор і інші революційні пісєні. Поверх години стояли демонстранти по відчитанню заяви чїфом поліції.

Побачивши "батьки" міста, що нічого не відють з голодною масою, тоді мейор міста приобіщав, що на 9 червня приїде на Маркет Сквер о 2.30 год. пополуудні і дасть свою "опінію" відносно цієї справи.

Тоді обурена маса голодних почала відходити від ситі гол з вигуками. Крик і свист з собою грудей безробітних лунав понад містом мов морські хвилі. Це діялось від 11.40 до 12.30 години ніччю.

Поліція бесила було вгамувати, лиш охороняла дорогу стріткарам, щоб безробітні не

їшли реліями, бо рух був би спинений.

За сїсарським мостом на західній частині далеко було ще чути крик і свист. Поліції не було на вулицях в той час, по тому бої.

Треба мати на увазі безробітним це сильнє обєднати свої сили і організуванієм спосебом повести боротьбу з класовим ворогом за своє існування, за повалення цієї системи масового виголоджування робітників. Бо самий крик нічого нам не поміг і не поможе, а треба братись до акції і обєднатись всім без ріжнїці національності, релігії і рас і повести наступ на класу вискувачів.

I. P.

РАЗ ТЕБЕ СКВИТОВАНО, ТО ЙДИ СОБІ ГЕТЬ!

Бей Вю, Онт.

Сусід мій, робітник, з яким я вже довго працював в місцевому сталевому заводі, все з мене сміявся, коли я йому радив вступити до ТУРФДім або РЗТ. Не хотів він читати ніколи робітничої преси. Завжди сміявся з робітничих організацій. Завдяки тому, що мав не алу роботу в шапі, він був певний себе, що ветоїть на роботу. Коли ж я вказував йому, що зараз багато робітників ходять голодні, бо не можуть найти праці, то цей мій сусід кричав за "Українським Голосом", що "роботи не має лише той, хто її не хоче" — мовляв, чому я завжди працюю.

Та ось минулого тижня попав мій сусід під "пильне око" боса і той прогнав його з роботи. Прогнав, не дивлячись на те, що він вже довгі роки працював у цьому заводі. Ходив мій сусід до вищих босів, просив, благав, скаржився, що він ціле життя працював для компанії, але боси й слухати не хотіли.

— Раз тебе сквитовано, то йди

собі геть, щоб і твоєї ноги більше не було на компанійних портах.

Сидити мій сусід зараз без роботи, не тому, що не хоче роботи, а тому, що нема де йому роботи, бо зараз де роботи нїде не приймають. Аж тепер прийшло йому переконатися, чому то така велика маса робітників зараз без праці.

В нас, у Бей Вю, є ще багато таких робітників, які вожроже ставляться до всього, що робітничє; ненавидять тих, які стоять в їхній обороні і боряться за них. Це їй досі підтримують тутешні робітничі поповськє панські організації і цим роблять на шкоду самим собі. Та недалеко вже той час, що вони прозирють і побачуть, по чий стороні їм стати. Переконаються вони так, як цей мій сусід переконався, якого після довгих років праці викинули від роботи й цим позбавили його з родиною средств до життя.

Робітник.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісті"!

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"! ЧИТАЙТЕ І БОРЬТЕСЯ! БУДУЙТЕ СИЛЬНУ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ! Без бойової газети, що є провідником і організатором у боях робітників, не може бути дієсного робітничого руху. Сьогодні в Канаді нема робітничої газети в англійській мові, що провадила б класову боротьбу, за виномком "Воркера". Через дев'ять років ця газета відбила всі спроби знищити її й далі виходить тижнево та освідомляє класово робітників від моря до моря. Передплата: на рік \$2.00; на пів року \$1.00. Поодинок число 5 центів. Тут є карта замовлення. Виповніть її та зашліть негайно! Enclosed find for my subscription to the "Worker" for a period of Name City Address THE WORKER 94 A CHURCH STREET TORONTO — ONTARIO

ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТУ на новий місячний політико-економічний та культурно-пропагандистський журнал ЗА БІЛЬШОВІЗАЦІЮ Орган Центрального Виконавчого Комітету Комуністичної Партії Канади (в українській мові) ЖУРНАЛ МАЄ ЗАВДАННЯ: 1. Висвітлювати поточні завдання Комуністичної Партії, в звязку з кандидатськими політичними та економічними питаннями, ухвалені її конгресом, планами ЦВК то-що. 2. Освітлювати тутешній та міжнародний комуністичний рух. 3. Висвітлювати теоретичні питання марксистсько-ленінізму. 4. Подавати приступно написаний матеріал підгототований нових членів партійних членів та нового партійного активу. ПЕРЕДПЛАТА НА РІК \$1.50 Адреса: ЗА БІЛШОВІЗАЦІЮ Ukrainian Labor Temple 509 PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST. WINNIPEG, MAN.